

Sag C-410/20**Sammendrag af anmodning om præjudiciel afgørelse i henhold til artikel 98, stk. 1, i Domstolens procesreglement****Dato for indlevering:**

2. september 2020

Forelæggende ret:

Audiencia Provincial de A Coruña (regional domstol i A Coruña, Spanien)

Afgørelse af:

28. juli 2020

Appellant:

Banco Santander, S.A.

Indstævnte:

J.A.C.

M.C.P.R.

Hovedsagens genstand

Appel iværksat af Banco Santander S.A. (overtagende selskab i fusionen med Banco Popular Español, S.A.), hvorved der rejses tvivl om muligheden for at opretholde det annullationssøgsmål, der blev anlagt på grund af mangler ved samtykket i forbindelse med et køb af aktier, der er blevet udstedt og udbudt til offentligheden af et finansieringsinstitut (Banco Popular Español, S.A., i hovedsagen) i forbindelse med en kapitalforhøjelse, når investoren anlægger dette søgsmål efter afslutningen på det udstedende instituts afviklingsprocedure, i hvilken forbindelse alle de aktier, som selskabskapitalen bestod af inden afviklingen, er blevet annulleret.

Genstand og retsgrundlag for forelæggelsen

Den forelæggende rets tvivl vedrører spørgsmålet om, hvorvidt annullationssøgsmålet i henhold til artikel 1300 i Código Civil español (den

spanske civillovbog), som er et retsmiddel, der er skabt i retspraksis og har til formål at sikre tilbagebetaling af penge, der er investeret i aktier udstedt af et finansieringsinstitut i forbindelse med en offentlig tegning, er foreneligt med principperne for afvikling af et finansieringsinstitut, som er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014, navnlig princippet om, at tab bæres af aktionærer.

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Når alle de aktier, som selskabskapitalen bestod af, er blevet annulleret i forbindelse med et finansieringsinstituts afviklingsprocedure, skal artikel 34, stk. 1, litra a), artikel 53, stk. 1 og 3, artikel 60, stk. 2, litra b) og e), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 da fortolkes således, at de er til hinder for, at de personer, som nogle måneder før indledningen af afviklingsproceduren købte deres aktier i forbindelse med en kapitalforhøjelse ved en offentlig tegning, kan anlægge erstatningssøgsmål eller søgsmål med tilsvarende virkning på grundlag af mangelfulde oplysninger i prospektet mod det udstedende institut eller mod det selskab, der er opstået ved en efterfølgende fusion ved overtagelse?
- 2) I den samme situation som i det foregående spørgsmål er artikel 34, stk. 1, litra a), artikel 53, stk. 3, og artikel 60, stk. 2, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 da til hinder for, at det udstedende institut eller det selskab, som er dets universelle efterfølger, ved en domstol pålægges forpligtelser med hensyn til tilbagebetaling af vederlaget for de tegnede aktier med tillæg af renter som følge af den omstændighed, at aftalen om tegning af aktier er blevet erklæret ugyldig med tilbagevirkende kraft (*ex tunc*) i forbindelse med søgsmål, der er anlagt efter afviklingen af instituttet?

Anførte EU-retlige bestemmelser

Artikel 267 TEUF

Artikel 34, stk. 1, litra a), artikel 53, stk. 1 og 3, artikel 60, stk. 2, litra b) og e), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 82/891/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF, 2011/35/EU, 2012/30/EU og 2013/36/EU samt forordning (EU) nr. 1093/2010 og (EU) nr. 648/2012.

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/71/EF af 4. november 2003 om det prospekt, der skal offentliggøres, når værdipapirer udbydes til offentligheden eller optages til handel, og om ændring af direktiv 2001/34/EF.

Forordning (EU) nr. 806/2014: artikel 18, 22 og 24.

Den Europæiske Unions Domstols dom (Anden Afdeling) af 19. december 2013, sag C-174/12 (EU:C:2013:856, præmis 44 og 68).

Anførte nationale bestemmelser

Ley 11/2015, de 18 de junio, de recuperación y resolución de entidades de crédito y empresas de servicios de inversión (lov nr. 11/2015 af 18.6.2015 om genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringselskaber).

Real Decreto Legislativo 4/2015, de 23 de octubre, que aprobó el Texto refundido de la Ley del Mercado de Valores (kongeligt lovdekret nr. 4/2015 af 23.10.2015 om godkendelse af den konsoliderede affattelse af lov om værdipapirhandel).

Código Civil (civillovbogen): artikel 1300, 1301, 1303, 1307, 1309 og 1314.

Fondo de Reestructuración Ordenada Bancarias (den spanske afviklingsmyndighed) afgørelse af 7. juni 2017 (offentliggjort i det spanske statstidende den 30.6.2017): tredje retlige bemærkning og konklusionen.

Kort fremstilling af de faktiske omstændigheder og retsforhandlingerne

- 1 I juni 2016 gennemførte Banco Popular Español, S.A., en kapitalforhøjelse ved offentlig tegning.
- 2 De sagsøgende ægtefæller, som er detailkunder, investerede 6 890 EUR ved at tegne 5 512 af de udstedte aktier.
- 3 I fjerde kvartal 2016 foretog Banco Popular Español, S.A. væsentlige værdjusteringer af dens aktier, hvilket medførte et tab på 3 485 mio. EUR i det pågældende regnskabsår.
- 4 Den 3. april 2017 oplyste Banco Popular Español, S.A., til Comisión Nacional del Mercado de Valores (det nationale børstilsyn, CNMV), at der var visse uregelmæssigheder i årsregnskaberne for 2016, som efter denne banks opfattelse imidlertid ikke ville få en væsentlig betydning for årsregnskaberne 2016 og derfor ikke krævede en ændring af disse årsregnskaber.
- 5 Den 7. juni 2017 blev det besluttet at afvikle Banco Popular Español, S.A. Alle de aktier, som selskabskapitalen bestod af, blev annulleret uden modydelse.
- 6 I marts 2018 anlagde J.Á.C. og M.C.P.R., der som følge af afviklingen og annullationen af aktierne, mistede hele deres investering, sag mod Banco Popular Español, S.A., hvori de nedlagte påstand om, at det fastslås, at aftalen om købet af aktier var ugyldig som følge af mangler ved samtykket, som blev givet på grundlag af mangelfulde og ufuldstændige regnskabs- og formueoplysninger om

selskabet i prospektet, subsidiært som følge af forsæt i form af forsætlig forfalskning og fortielse af relevante oplysninger om selskabets formueforhold. I søgsmålet nedlagde sagsøgerne påstand om, at det sagsøgte institut skulle betale dem 6 890 EUR med tillæg af lovbestemte renter fra betalingsdatoen.

- 7 I sit svarskrift anførte Banco Santander, S.A., blandt andre indsigelsesgrunde, at afviklingsproceduren vedrørende Banco Popular blev vedtaget og gennemført i henhold til de relevante retsregler, der har til formål at undgå, at enhver vanskelig situation for et finansieringsinstitut får indvirkning på skatteydernes midler, og som foreskriver, at tab bæres af institutternes aktionærer og kreditorer. Princippet om bail-in indebærer, at det først og fremmest er aktionærerne og derefter indehaverne af bestemte finansielle instrumenter, der bærer et nødlidende instituts tab.
- 8 Dommen i første instans gav sagsøgerne medhold, erklærede købet af aktier for ugyldigt som følge af mangler ved samtykket og traf afgørelse om tilbagebetaling af de investerede penge med tillæg af lovbestemte renter.
- 9 Banco Santander, S.A., har appelleret dommen i første instans.

De væsentligste argumenter, der anføres af hovedsagens parter

- 10 Sagsøgerne i første instans og indstævnte i anden instans har nærmere bestemt anført, at det anlagte annullationssøgsmål er uafhængigt af afviklingen af Banco Popular og virkningerne heraf. Indstævnte har med henvisning til Domstolens dom af 19. december 2013, Alfred Hirmann mod Immofinanz AG (sag C-174/12), ligeledes anført, at det følger af Domstolens praksis, at det er muligt at annullere en aftale om køb af aktier som følge af mangler ved samtykket, når disse mangler er væsentlige og har været afgørende for samtykket.
- 11 Banco Santander, sagsøgt og appellat, har nærmere bestemt anført, at svaret på den forelæggende rets spørgsmål findes direkte i spansk ret, nærmere bestemt i lov nr. 11/2015 af 18. juni 2015 om genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber, som gennemførte Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014 i spansk ret. Banco Santander er af den opfattelse, at søgsmålet, idet der deri nedlægges påstand om erstatning, forsøger at omgå virkningerne af afviklingen, i hvilken forbindelse tabene bæres af indehaverne af de kapitalinstrumenter, som blev anvendt til at gennemføre bail-in.

Kort fremstilling af begrundelsen for forelæggelsen

- 12 Afgørelsen af tvisten kræver først og fremmest en afklaring af, om det også er muligt at påberåbe sig den uafhængighed, der gør sig gældende for EU-reglerne om ansvar for prospektet og for andre relevante faktiske omstændigheder, som har til formål at sikre bevarelse af selskabskapitalen, som følger af Den Europæiske Unions Domstols dom (Anden Afdeling) af 19. december 2013, for at opretholde

disse søgsmål – eller andre søgsmål af anden karakter, men med tilsvarende virkning, som f.eks. et søgsmål om ugyldighed på grund af mangler – henset til principperne og bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014, navnlig princippet om, at tab bæres af aktionærer, og reglerne om de konkrete virkninger af bail-in med fuld annullation af aktier og andre kapitalinstrumenter.

- 13 Den andet spørgsmål omhandler specifikt annullationssøgsmålet og til dels betydningen og rækkevidden af undtagelsen for »enhver forpligtelse, som allerede fandtes«, som er nævnt i artikel 60, stk. 2, litra b), i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/59/EU af 15. maj 2014. Efter den forelæggende rets opfattelse er det klart, at en forpligtelse til at tilbagebetale værdien af aktier, hvilket aktionæren end ikke havde fremsat krav om før indledningen af afviklingsproceduren vedrørende banken, ikke kan være en forpligtelse, som allerede fandtes; hvis annullationssøgsmål kan antages til realitetsbehandling, indebærer den omstændighed, at ugyldighedserklæringen har tilbagevirkende kraft, derimod, at sagsøgernes krav om tilbagebetaling placeres på et tidspunkt forud for afviklingen af den udstedende bank, og dermed skal investorerne i hovedsagen i sidste ende behandles som kreditorer til banken og ikke som aktionærer.

ARBEJDSDOKUMENT